

Erhard Jakobsen (CD):

Ja, min bemærknings korthed er helt naturligt forbundet med de korte bemærkninger, som reelt er stillet som direkte spørgsmål til mig.

For det første er der den gamle påstand om de to løfter i valgkampen. Nej, netop ikke! Det, der skete i valgkampen, var naturligvis ikke, at centrum-demokraterne med udsigt til at få 10 eller 11 mandater – det ville vi have betragtet som helt fantastisk – gik ud og sagde: vi lover, at der ikke bliver nogen pensionskassebeskatning. Det, vi sagde, var: vi synes, det er en forbandet dårlig idé at beskatte pensionskasser, og vi synes, det er en forbandet dårlig idé at skære ned på arbejdsløshedsunderstøttelsen. Det syntes vi dengang, og det synes vi nu er en forbandet dårlig idé, men det er ikke nogen forbandet dårlig idé at sætte en stopper for, at man bliver ved med at forøge statens underskud år for år fra 60 til 70 til 80 til 90 til 100 mia. kr.

Det var baggrunden for, at vi sagde: all right, vi må affinde os med det, som vi må affinde os med så meget andet, når der skal gøres en ende på det her. Et parti, som hører til de mindste, kan ikke vente, at nogen vælger vil tro på et løfte om, at noget ikke sker. Det er jo ikke et etpartisystem, vi har her i landet, og det skal jeg i hvert fald ikke beklage.

Og så er der fru Birthe Hansens henvisning til min manglende kontakt med de befolkningsgrupper osv. Jeg ved ikke, hvor fru Birthe Hansens erfaringsmateriale stammer fra, men jeg ved, at jeg selv har været borgmester i en kommune i 16 år. Jeg hører til den slags borgmestre, der giver sig tid til at tale med folk, ikke bare med min udmærkede viceborgmester, men med mange andre. Det resulterede i, at folk også kom til mig med sociale anliggender, og jeg lærte blandt mange andre ting, at der var mange, der var betydeligt fattigere end nogen af dem, jeg har hørt udtale sig i Danmarks Radio nu om dage. Det er helt afgjort. Det er det ene.

Det andet var, at jeg lærte også at blive meget, meget forsigtig i min måde at behandle det på, som folk sagde. Når jeg fik kaldt på embedsmændene og fik de faktiske oplysninger frem, så var det utroligt, hvilken forskel der var på det, folk havde sagt til mig, og det, der stod i papirerne. Men det må jo

ingen embedsmand fortælle nogen avis eller fortælle Danmarks Radio, for det er hemmeligstemplet, og det kommer aldrig frem.

Det er derfor, jeg føler mig fuldt berettiget til at udtale mig om disse ting. Jeg har et betydeligt erfaringsmateriale, og det har jeg i ny og næ henvist til, men det har jeg ikke gjort ved at sige, at det var endnu værre dengang, jeg var barn og ung. Det, jeg siger, er: ingen af os vil påstå, at vi sultede dengang, og det er derfor, jeg vender mig mod et begreb som »sultecirkulæret« osv.

Endelig må jeg sige, at jeg har lagt vægt på, at det at tage fra de rige og give til de fattige, som man siger – det var det, jeg ville vise med mine tal – betyder i realiteten ikke, at man tager fra de virkelig rige og giver til de virkelig fattige. Nej, det betyder, at socialdemokraterne ønsker at tage pipppet fra mellemgruppen – hvilket det seneste eksempel belyste – dem, der stikker hovedet lidt frem. De er så frække, at de køber bil, at de køber hus osv. De skal have nogle over nakken, og det er derfor, man vil beskaffe dem og ramme de mennesker.

Jeg er af formanden afskåret fra at svare mere på de stillede spørgsmål.

Formanden:

De korte bemærkninger er til afklaring, ikke til nye taler.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Jeg er meget afklaret. I dag skal vi åbentbart høre den plade – vi har hørt den flere gange i dag – at det er regeringens politik at give til de rige og tage fra de fattige. Det synes jeg altså ikke at hr. Lykketoft kan være bekendt at sige, for han ved, at det er forkert.

Hr. Lykketoft er jo kendt som en stor skatteteoretiker, og han ved udmærket godt, hvad der er vort problem i skatten. Vort problem i skatten er simpelt hen de høje marginals-katter, og disse høje marginals-katter er ikke de riges problem, medmindre vi får en helt anden definition på de rige. De høje marginals-katter rammer også en meget, meget beskeden indtægt.

Jeg kan godt forsikre hr. Lykketoft om, at det er regeringens agt at løse dette problem med de høje marginals-katter, for det er dér,